

ROMANI 8 - diagramare

¹ Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești,

ci după îndemnurile Duhului.

² În adevăr, legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții.

³ Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului,

pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,

⁴ pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim nu după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.

⁵ În adevăr, cei ce trăiesc după îndemnurile firii pământești umblă după lucrurile firii pământești;

pe când cei ce trăiesc după îndemnurile Duhului umblă după lucrurile Duhului.

⁶ Și umblarea după lucrurile firii pământești este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace.

⁷ Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.

⁸ Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.

⁹ Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi.

Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui.

¹⁰ Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihănirii.

¹¹ Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare,

din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

¹² Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnurile ei.

¹³ Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.

¹⁴ Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.

¹⁵ Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică;
ci ați primit un duh de înfiere care ne face să strigăm: „Ava!, adică: Tată!”

¹⁶ Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.

¹⁷ Și, dacă suntem copii,
suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu
și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu

El,

ca să fim și proslăviți împreună cu El.

¹⁸ Eu socotesc că suferințele din vremea de acum
nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare,
care are să fie descoperită față de noi.

¹⁹ De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

²⁰ Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie,
ci din pricina celui ce a supus-o –

cu nădejdea însă,

²¹ că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii,
ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.

²² Dar știm că, până în ziua de azi,
toată firea suspină
și suferă durerile nașterii.

²³ Și nu numai ea,
dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului,
suspinaș în noi
și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.

²⁴ Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți.

Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde:
pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui?

²⁵ Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

²⁶ Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră:
căci nu știm cum trebuie să ne rugăm.

Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.

²⁷ Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului;
pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui
Dumnezeu.

²⁸ De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu,
și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul
Său.

²⁹ Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte,

i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său,
pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.

³⁰ Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte,
i-a și chemat;

și pe aceia pe care i-a chemat,
i-a și socotit neprihăniți;

iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți,
i-a și proslăvit.

³¹ Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi,
cine va fi împotriva noastră?

³² El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți,
cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

³³ Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu?
Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!

³⁴ Cine-i va osândi? Hristos a murit!
Ba mai mult, El a și înviat,
stă la dreapta lui Dumnezeu
și mijlocește pentru noi!

³⁵ Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos?
Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea,
sau lipsa de îmbrăcămintă, sau primejdia, sau sabia?

³⁶ După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”

³⁷ Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a
iubit.

³⁸ Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile,
nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea,
nicio altă făptură,

³⁹

nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu
care este în Isus Hristos,

Domnul nostru.